

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja:

Za celo leto predplačan 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemana velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicijska v „Katel. Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeziških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 206.

V Ljubljani, v ponedeljek 9. septembra 1895.

Letnik XXIII.

Deželnozborske volitve v Dalmaciji.

Navajeni smo že o priliki volitev v Dalmaciji dobivati poročila o hudih volilnih borbah, ki vsikdar spremljajo v Dalmaciji volilno gibanje. Te borbe so se do sedaj vršile mej Hrvatji na jedni strani ter mej Srbi in Italijani na drugi strani. Bili so to hudi boji, v katerih so dalmatinski Hrvatje složno in vspešno branili svojo zemljo pred tujim navalom italijanskim in pred lokavimi nakanami srbskimi. — Sedaj, ko so se Hrvatje nekaj očvrstili, so se razmere bistveno spremenile. Pojavil se je namreč v hrvatski stranki opasen razkol v zadnjem deželnozborskem zasedanju. Poslanec Biankini, glavni zastopnik pravaške stranke v Dalmaciji, in pet njegovih tovarišev je zahtevalo, da se v šolskih berilih namestu „srbsko-hrvatski“ deželni jezik rabi samo „hrvatski“. Nadalje je Biankini s tovariši predlagal adresu, v kateri se zahteva, naj se Dalmacija združi s Hrvatsko, kar je narodna hrvatska večina pod vodstvom dr. Klaića in dr. Bulata odklonila, trdeč, da se o tem lahko razpravlja mej Hrvatji akademičnim potom, da pa dejanjske razmere in skrb za razvoj slabih gospodarskih razmer ne dopuščajo, sedaj o tem sklepati tudi v deželnem zboru. Vsled tega je nastal načelen razpor mej hrvatsko narodno stranko in mej pravaši. In ta razpor se je pokazal tudi sedaj ob deželnozborskih volitvah, kajti najljutejše volilne borbe pri izbiranju volilnih mož so se vršile mej hrvatsko-narodno stranko in mej pravaško. Kakor izid volitev kaže, zmagala je hrvatsko narodna stranka nad pravaši.

V soboto so se namreč po vsej Dalmaciji vršile deželnozborske volitve v kmetijskih občinah. Izvoljenih je deset kandidatov hrvatske narodne stranke, in

sicer: župan Borelli, odvetnik dr. Katnić, dr. Bulat, dr. Ivčević, dr. Kolombis, župan komiški Petrić, profesor Mrkušić, učitelj Korlaet, dr. Mihovil Klaić in posestnik Zuro; dalje so izvoljeni trije pravaši: odvetnik dr. Trumbić, profesor Perić in Juraj Biankini. Konečno je prodrlo 7 Srbov: dr. Puglieti, Simić, Kulišić, Bjelanović, dr. Baljak, Vukotić in dr. Trojanović. Pravaši so zgubili dva mandata, jednega so dobili Srbi, družega narodna stranka.

Izid volitev v kmetijskih občinah torej kaže, da se dalmatinski Hrvatje ne ogrevajo za tako radikalne državnopravne spremembe, kakor jih želi pravaška stranka; kaže pa tudi, da bodo neprijatelji hrvatskega naroda želi na stroške razdora, ako se bude nadaljeval tudi v prihodnje. Srbi so v kmetijskih občinah pridobili jeden mandat in morda jim bo sreča mila tudi pri poznejših volitvah. Sicer ni nobene nevarnosti, da bi prevladali Hrvatje, katerih je v deželi blizo štiri petine, vendar bode škodovalo ugledu hrvatskih poslancev, ako bodo Srbi vselej pri volitvah dobili kaj novih mandatov.

Po našem mnenju bi Hrvatje previdno in vspešno delovali v prosep dežele le tedaj, ako se zopet združijo. Ta spojitev bi bila mogoča, ako bi se dogovorili o skupnem načelu. In to načelo naj je, da stoje vsi poslanci na stališču zgodovinskega prava Dalmacije, po katerem pripada kraljevini hrvatski, da pa za sedaj ni umestno praktične korake poskušati v tem oziru. Glavna naloga dalmatinskih hrvatskih vodij naj je sedaj ta, da skrbje za duševni in gmotni napredek dežele, da svoje rojake utrde za nadaljne državnopravne borbe. V tem pogledu menimo, da bi bilo dr. Klaiću in Biankiniju mogoče vspešno delovati v jednem hrvatskem klubu v dež. zboru dalmatinskem.

Črne bukve kmečkega stanu.

(Dalje.)

14. Bolgarija.

Lepa bolgarska zemlja meri 96.660 km² in ima 3.309.816 prebivalcev, torej 33 na 1 km². Bog jo je obdaril z bogato naravo; dobro, delavno ljudstvo jo obdeluje. Z veseljem pa tudi povdarjamo, da se temu ljudstvu gmotno sedaj še primeroma dobro godi. Turški jarem, ki je stoletja tiščal bolgarski tilnik, ni mogel uničiti ljudstvu slovanskega značaja in ž njim združene organizacije. Tudi Bolgarska je imela svoje po rodbinah združene zadruge za turških časov. Seveda niso bili zadružni gospodarji lastniki zemlje, marveč le nekaki dedni najemniki, ki so turškim vlastelinom plačevali davek in opravljali vse, kar je bilo z njihovo odvisnostjo v zvezi. Da se je godilo tem zadrugam mnogo krivic od turških gospodarjev, se umeje samo po sebi. Tudi Bolgari so skušali trpko resnico, ki jo na kratko izraža romanski pregovor: Turcul te bate, Turcul te judeca*), a vendar so si ohranili neko samostojno odločnost, pogum v obrambi svojih svetinj in nevstrašno značajnost. Če prebiramo bolgarske narodne pesmi, se nam na stežaj odpre dobro in junaško bolgarsko srcé. O sentimentalnosti, o jadicujoči obupnosti ni ondù ne duha ne sluha; pač pa se nam opisuje često v krepko zvenéčem jeziku, kako se ustavlja bolgarska deklica samemu carju, ne menéč se za njegove ponudbe, kako brani proti najvišjim oblastnikom Bolgar čast svoje rodbine, poštenje svoje žene ali hčere. Godijo nam te slike, ki nam pričajo, da rojenih junakov tudi stoletne verige ne morejo potreti.

*) Turek te bije, Turek te sodi.

LISTEK.

Popotovanje Miška Zmetenka in Lenarta Barigeljca.

Črtica iz dijaškega življenja; spisal Janko Barle.

VI.

Napočilo je lepo, solčno jutro. Popotnika sta se težko poslovila od gostoljubne hišice in jo mahnila zopet dalje proti Gorici, katera je bila oddaljena le še kaki dve uri. Sreča je bila njima kaj prijazna, ker ju je mlinarski dečko, zgovoren Vipavec, kateri je peljal poln voz brašna v mesto, povabil, da k njemu prisedeta. Dobiček bil je dvojen. Prvo ni bilo treba peš krevsati po prašni cesti, a drugo, pokazoval njima je prijatelj voznik vse znamenitejše kraje v lepi vipavski dolini. Zato je čas prav hitro potekel in preje, kakor so mislili vsi trije, začela so se krasna letovišča s cvetočimi vrtovi, katerih je toliko v prijazni goriški okolici. Res je lepo videti one gosposke hišice v bujnem drevju. Tu je majhen gozdiček temnozelenih cipres, ondi širokolistnate plantane, tam se zopet košati vedno zelena lavorika, vejaste smokve in več drugih južnih zelišč. Saj je pa tudi v Gorici skoraj vedna pomlad, katera privabi mnogo tujcev od vseh strani sveta.

V predmestju zahvalila sta naša popotnika dobrega voznika, kateri se jima je tako priljubil, da

bi mu dala lep dar, ko bi ga imela. Po nasvetu Lenartovem podarila sta mu svojo lulico, katera jima že davno ni več služila, da mu tako vsaj nekoliko pokažeta svojo hvaležnost. Tako je imel naš Vipavec najedenkrat dve pipici, svojo, dokaj lično v zobeh, in pa ono naših popotnikov, katero je skrbno spravil v svoj žep.

Starodavno goriško mesto bilo je precej živahno, a sivi grad v njega sredi zrl je s svojimi obkopi in stolpi resnobno nanj. Na strani vabila je popotnike k sebi prijazna Kostanjevica, katera se je tako milo namestila na hribcu v senci košatih drevov. A tam v daljavi molele so svoje gole vrhove proti nebu visoke gore, kot mogočna straža proti severu.

Najpopreje sta si ogledala popotnika mesto in njegove znamenitosti. Pač prijazno mesto, le večna škoda, da je toliko potujčeno, dasi je v sredi slovanske zemlje. Vendar s samim opazovanjem se nista mogla samo baviti popotnika, trebalo je tudi misliti, kaj bode s hrano, ker je bil že od Trsta vedno prazen žep, a znanca nobenega. Oni beli frančiškanski samostan gori na Kostanjevici zdel se jima je rešilna zvezda in res sta se obrnila na eno visočino. Na potu tjakaj sešla sta se z nekim dijakom, kateri je tudi v samostanu dobival hrano, a prostodušni Miško odkril mu je hitro celo stanje, dasi se je zaradi tega bolj ponosni Lenart zeló nanj jezil. Nekaj dobrega je pa vendar bilo na stvari,

ker ga je dijaček zapeljal naravnost k samostanskemu kuharju.

„Od kod pa sta?“ popraša ju on.

„S Kranjskega, tam od Novega Mesta.“

„Jaz sem tudi Kranjec, nù, veseli me, da vaju vidim. Le tjakaj v ono sobico pojdita!“

Čudno pač, kako se veseli človek v tuji deželi, dasi je tudi ona slovanska, človeka, kateri je iz njegovega domačega kraja. Zdi se mu, da sta si dobra prijatelja, zdi se mu, kakor da bi se poznala že davno, davno. Ta občutek čutila sta tudi naša popotnika, dasi ju je mučil glad, in ta občutek obudi se pri taki priliki menda vsakemu.

„Okrepita se nekoliko, vem, da sta lačna. Kaj ne bi popoten človek, vem jaz, vem, kaj je to,“ reče kuhar, ko zopet v sobo stopi in postavi pred vsakega ogromen krožnik ričeta in pa kos belega kruha. O jej, in tudi ta ričet, kot oni v Litiji, kako je teknil našima znanecema. Brat kuhar je pa, kolikor je utegnil, prisedel k njima, da se malo porazgovori, kako je kaj na Kranjskem; a ko sta bila krožnika prazna, vzame ju in napolni vnovič. Popotnika se nista najmanje na to jezila in vestno povžila ta božji dar.

„To-le bode pa za pot,“ reče dobri kuhar, ko sta se ona začela poslavljati, in stisne vsakemu v žep kakovih pet, šest debelih hrušek maslenk.

„Pozdravita prisrečno vse Kranjce.“

(Dalje sledi.)

Zato pa vidimo, da so Bolgari, čim so se bili oslobodili, brž pokazali, da so godni za slobodo. Političnih spletk, s katerimi Bolgarija polni evropskim listom predale, se tu ne dotikamo, ker se nam zdi politika jako slabo merilo za razvoj in zrelost kakega naroda in ker trdimo, da se iz političnih igrav, s katerimi se igrajo siti in za pametno delo leni ljudje na Balkanu, ne da prav nič sklepati. Mi se oziramo na gospodarsko zrelost in iz tega vzroka ponavljamo, da so se Bolgari pokazali godni za slobodo. Bolgar je rojen poljedelec; kmečki stan nam torej najbolj kaže, ali je naša trditev resnična, ali ne. Ozirati se pa moramo pri tem le na sedanji čas.

Razmere kmečkega stanú so se namreč popolnoma izpremenile, odkar so turški vlastelini pred Rusi ubežali in ostavili svoja posestva. Zapuščena zemljišča so jeli ljudje kupovati in nekateri so pri tem prodali svojo živino, svoja poljedelska orodja, samo da so si pridobili več zemlje. S tem je postala bolgarska zemlja prav kmalu last bolgarskih posestnikov. Vkljub ti želji po posestvu se pa vendar zemljišča niso nakopičila v rokah posamnikov, marveč so se lepo razdelila.

Bolgarija ni poznala in tudi sedaj še ne pozna tako zvanega proletarstva, t. j. ljudij, ki vsak dan sproti prodajajo svojo delavsko moč, da se preživé. Po pravici pravi Boris Minzès*): »Bolgarija je prebogata na natornih zakladih in v socialnem obziru meri skoraj ob popolnost; sme se namreč trditi, da je z malimi izjemami vsak poljedelec lastnik zemljišča, ki je obdeluje. To je tudi glavni vzrok, ki stoji na poti naraščanju proletarijata na deželi in v mestih.«

Ker manjka delavcev, zato so dotičniki, ki so se polastili bivših turških posestev, radi oddali dele svojega zemljišča malim kmetičem in jih še sedaj radi oddajajo.

Kako trezno kmečko ljudstvo je v Bolgariji, vidimo tudi odtod, ker so imeli kmečke posojilnice in hranilnice že za turške vlade. Ko je Midhad paša stal bolgarski upravi na čelu, se je ukrenilo marsikaj zeló koristnega. Paša sam sicer ni mnogo delal, pač pa se je moglo z njim pametno govoriti. Škoda, da je vsled gnjilega upravnega uradništva večinoma vse ostalo na papirju, samo posojilnice so se rešile.

Vkljub temu pa moramo zapisati bolgarski kmečki stan v črne bukve. Njegove rane sicer ne kažejo za zdaj še tako bližnje smrti, kakor drugod, toda pekoče in skeleče so vendar.

Uboga Bolgarija ne more priti politično k miru. To se čuti povsod. Gospodarsko zrelo bolgarsko ljudstvo je premajhno in na preveč vidnem kraju, da bi moglo samo pokazati tudi svojo politično zrelost. Kmečki stan trpi vsled tega.

Kupci turških posestev so potrebovali denarja in s tem so zašli oderuhom v pesti. Še sedaj plačujejo mnogi po 5, 6, da celo po 10 odstotkov na mesec. Pravne razmere še niso vrejene in zakotni pisarji, ki se štulijo za pravne namestnike ljudstvu, je le še bolj deró.

V utemeljevanju zakona, ki ga je predložil vlansko leto (1894) tedanji finančni minister Gv. Evst. Gešov, beremo naravnost: »Mnogo vasij ostaja oderuhom dvakrat, trikrat, štirikrat toliko dolžnih, kolikor so si izposodile, dasi so posojeno svoto že zdavnej plačale. V drugih vaseh pripada vse nepremakljivo blago oderuhom.«

Vrh tega manjka poljedelskega pouka; obdelovanje se izvršuje še vse po starem. V tem oziru bo treba mnogo preuredb, ki so pa vse možne še le v političnem miru.

Ko so Turki bežali pred Rusi, so vzeli seboj, kar se je dalo, tudi denar iz posojilnic. Tedanja začasna vlada je komaj nekaj rešila. A da je prebivalstvo gmotno zdravo, priča nam lepi razvoj vkljub tem neredom. Leta 1881 so imele namreč vse kmečke posojilnice samo 6 milijonov frankov bilance, leta 1894 pa nad 21½ mil. frankov. Ob vednih nemirih ni bilo mogoče, teh posojilnic tako voditi, kot bi bilo treba. Vzlasti poštenih blagajnikov je manjkalo. Imenovani načrt ima mej drugim tudi to-le poročilo o posojilnicah: »Pri pregledovanju se je našlo, da se je v petih posojilnicah denar izneveril, v sedmih goljufalo pri

ažiju, v petih posodilo mnogo denarja brez zadostne varščine, v dveh slabo zapisavalo... Vrh tega se je vsled mnogih pritožb dognalo, da so blagajniki delali preveč samovoljno; nekateri so prosilce za posojilo odbijali, drugim so dali prav majhne svote, češ, dotični kmet ne potrebuje več, tretjemu so zopet delali težave; svojim strankarskim pristašem, prijateljem in sorodnikom so pa blagajne vedno odpirali. Mnogi blagajniki so posojali ogromne svote trgovcem, ki so jih ti zopet njim neljubim kmetom posojali na visoke, oderuške obresti. Pri volitvah so se pokazali strankarske, so podpirali svoje pristaše in vse upnike preganjali, ki niso bili njihovega prepričanja. Mnogo izmed njih se peča z oderuštvo, ali naravnost, ali pa s pomočjo prijateljev in sorodnikov.«

Zato je bilo res treba zakonite pomoči v tem oziru. Omenjeni načrt obsega te-le točke:

1. Blagajniki se odslej ne bodo več volili, marveč imenovalo jih bo ministerstvo.

2. Posojilnice naj se polagoma zvečajo.

3. Posojilnice naj se zvežejo z narodno banko v Sredcu in vsled tega tudi mej seboj.

4. Jamčijo naj druga za drugo, da se s tem pomnoži njihov kredit.

5. Da se razširijo, naj se jim da 5 do 10 odstotkov zemljiškega davka in naj si izposojajo denar z državnim jamstvom.

Vse to kaže, kako manjka bolgarskim kmetom denarja in s kakšnimi težavami se prilagujejo kapitalističnemu gospodarstvu. Denarja jim je pa vzlasti zato treba, ker ga hočejo od njih mažarski in nemški židje, ki jim vsiljujejo svoje slabe obrtne izdelke. Bolgarija nima sama skoraj nič velikega obrta, uprav zato, ker nima brezposelnega proletarijata. To razvidimo tudi iz tega, da se je l. 1894 izvozilo samo za 59,099.047 mark, uvozilo pa za 80,375.646 mark.

Bog daj bolgarskemu ljudstvu požrtvovalnih vzgojevalcev in gospodarskih voditeljev, da ohranijo svojo zalo domovino sebi in je ne potisnejo v žrelo mejnarodnega kapitalizma! Pot v brezdnost je že pričeta, a prepozno še ni, da se rešijo. Zdrava slovanska rodbinska organizacija jim še more pomagati, če ji država ne odreče svoje podpore.

(Dalje slédi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. septembra.

Grof Badeni pride v sredi tega meseca na Dunaj, da se posvetuje z raznimi osebam. „N. Fr. Pr.“ smatra to kot dobro znamenje, ker bodo ob enem dne 15. t. m. levičarji imeli svoj shod v Ausseeju, da izbero svoje kandidate za ministerske stole, če jih bode Badeni potreboval. Vsaj tako se čita v zadnji številki židovskega glasila. Levica se naravnost ponuja, češ, da brez nje je sedaj nemogoča druga večina v zbornici, ter dokazuje, da to niso znamenja razpada ali nejeedinosti, če je odložilo mandate nekaj poslancev. Konečno roti Badenija, da stopi v razgovor z levičarskimi matadorji, ki mu bodo dokazali, da je brez nemške levice nemogoča avstrijska vlada. Prav ciganski hvali židinja svoje blago, češ, boljših ljudij ni v Avstriji, kakor so v nemški levici. Ne zahtevajo drugega za svojo pomoč, kakor da nova vlada ne pride z drugim celjskim vprašanjem. Ali se jih usmili Badeni, kdo ve?

Nemški liberalci ubegajo. Nedavno je pisala „N. Fr. Pr.“ prav z otroškonaivnim obrazom: Kdo more trditi, da se krha nemška liberalna levica? Kaj pa se je zgodilo takega? Dva ali trije liberalni poslanci so odložili mandate, to je vse, a navzlic temu stoji še trdna in mogočna levica. A včeraj je brzojav naznanil zopet politično smrt levičarja dr. Pichlerja, ki je v državnem zboru zastopal kraje Zatec, Most itd. na Češkem. Odložil je mandat, ker je iz nemško-nacionalnih krogov svojega volilnega okraja dobil dve nezaupnici zaradi glasovanja za celjsko postavko. Nemški nacionalizem na Češkem pridobiva vedno več tal, listi poročajo, da bode četrtina liberalnih poslancev stopilo s političnega odra. Nemški nacionalci postajajo skrajno radikalni, dokaz temu odstop dr. Pichlerja, ki je bil mej levičarji jeden najhujših radikalev. Ta mož je vskliknil nekoč: „Ako bodo Čehi poslovanili kos za kosom nemške zemlje, potem smemo na spomenik nemškega naroda zapisati: Zadavili so jih s pomočjo domačih duhovnikov.“ In celo ta Pichler ni našel milosti pri svojih ljudeh, ki so ga l. 1886 povzdignili na čit zaradi njegovega odločno nemškega mi-

šljenja. Na Češkem vstajajo zopet Knotzi! Če še dr. Russa obsodijo na politično smrt, potem je odzvonilo nemško-liberalni stranki na Češkem, ki je nekoč vladala v državi. Jednako se širi nemški radikalizem v planinskih deželah, upirajo se mu jedino le še konservativci. Nacionálni listi že dregajo proti Lorberju in Elblu, ki sta v tretjem branju glasovala za proračun. Kot ostro orožje rabijo celjsko gimnazijo. Tako piše neki nacionálni list: „Nemška levica se srđi zaradi Celja, ker skuša s tem braniti svojo kožo; ona računa na nerazsodnost prebivalstva.“ Nemška levica se že boji za svojo bodočnost, dasi prikriva svoj strah. Dne 15. t. m. ima vodstvo nemške levice sejo v Ausseeju, da se posvetuje o političnem položaju. S svojega stališča rečemo, da so nemški nacionalci isti naši nasprotniki, le v drugi uniformi.

Dunajske občinske volitve. Liberalci še nimajo večine v žepu, zato je njihovi mogočni vodja dr. Richter že naznanil, da takej v prvi seji pobere klobuke in odidejo vsi liberalni odborniki, ako nimajo večine. To misel zagovarja tudi „N. Fr. Pr.“ češ, antisemitje bodo potem pokazali svojo nesposobnost. Po naših mislih židovski zvijači tudi s tem novim slepilom ne dosežejo svojega namena. — „Deutsch. Volksbl.“ naznanja, da knez Liechtenstein zaradi preobilih drugih poslov ne kandiduje v mestni zbor.

Volitno gibanje na Češkem. Z veliko nestrpnostjo pričakujejo češke stranke bodočih deželno-zbornskih volitev. Na vseh straneh se marljivo pripravljajo za volilni boj. Mladočehi neumorno prirejajo dan za dnevom volilske shode ter skušajo odvzeti Staročehom večji del mandatov. Akoravno navidezno povsodi zmagujejo, vendar imajo tudi ti svoje nasprotnike. V prvi vrsti jim dela velike zapreke kmečka stranka pod vodstvom znanega Stastnyja, ki prav uspešno deluje proti mladočehskim nakanam. Drugi, toda manj nevarni nasprotniki Mladočehov so Omladisti in socialni demokrati. Konečno poskuša svojo srečo tudi nemško liberalna stranka. Njeni osrednji odbori marljivo agitujejo. V volilnem okraju Ustje nad Labo so se resno sprli nemški liberalci z nemškimi nacionalci glede nastavljanja kandidatov.

Opozicija v *zagrebškem mestnem zastopu* se je zopet razbila. V petek popoldne sta imeli obe stranki opozicije zadnje skupno sejo. Dr. Vrbanić naglašá potrebo, da ostaneta stranki še v prihodnje združeni kot opozicija, toda pravaš Kumičić izjavi, da njegova stranka noče nobenega zjedinenja. Tako se je razšel po štiriletnem obstanku avtonomni klub združene opozicije.

Baron Banffy pred svojimi volilci. Iz Budimpešte se poročá, da namerava baron Banffy prihodnji torek, dne 10. t. m. sklicati volilski shod v Szilagy-Somlyo ter tam poročati o svojem „plodonosnem“ delovanju ter pojasniti politične dogodke zadnjega časa. Ministerski predsednik bode nadalje tudi razmotrival delavni program prihodnjih mesecev. O svojem delovanju nima pač nič veselega poročati. Njegove velike zasluge za „prevažni“ civilni zakon gotovo ne bodo zadovoljile treznomislečih volilcev, ako jim namreč pojasni, kako ogromne stroške si je nakopala država z uvedbo civilnih matrik.

Bolgarija. Prejšnji major Stojanov, ki je svojedobno kot polkovniški poveljnik igral posebno ulogo povodom odstave kneza Aleksandra, se je vrnil sedaj v Bolgarijo, potem ko je od leta 1886 živel v Rusiji, ter želi zopet vstopiti v bolgarsko armado. V krogih vojaških izseljencev se trdi, da se bode dovolila povrnitev vseh izseljencev povodom spominske slavnosti zmage nad Srbi in se jim bodo povrnilo zopet prejšnje pravice.

Angleška zbornica je v petek zaključila svoje delovanje do 18. novembra. Ta vest je prišla za nekatere ondotne kraje nekoliko prezgodaj, ker se je splošno mislilo, da bode jesensko zasedanje trajalo vsaj do konca septembra in da se prične prihodnje šele pričetkom februarja prihodnjega leta. Novo izvoljeni poslanci so rešili sedaj samo posamezne točke proračuna za letošnje leto. Pri prihodnjem zasedanju namerava vlada postaviti na dnevni red razna vprašanja, tičóča se notranje in zunanje politike. Predsednik lord Salisbury je nastopil svoj odpust še pred zaključenjem drž. zbora ter se podal na Francosko.

Preiskave glede napada kristijanov v Kíní vrlo dobro napredujejo. Po poročilu angleškega poslanika so zaprli glavne voditelje napada na misijonsko postajo v Ku-čengu. Skupno število

*) Volkswirtschaftliche Gesetzentwürfe in Bulgarien — Sozialpolitisches Centralblatt. Berlin 1894 dr. H. Braun str. 141.

do sedaj prijetih rovarjev znaša 180; od teh se je 28 napadalcev dokazalo njihovo delovanje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. septembra.

(Presvetli cesar) je potrdil izvolitev cesarskega svetnika Iv. Murnika predsednikom kmet. družbe kranjske.

(Mil. g. knezoškof lavantinski) so se podali včeraj zjutraj z brzovlakom v toplice Pistran na Ogerškem, od koder se povrnejo še le koncem tega meseca.

(Udeleženci potovanja na narodopisno razstavo v Prago) se zbirajo danes zvečer na vrtu južnega kolodvora. Več povedo lepaki.

(Osebnost) Novoimenovani tehnični vodja priprav proti trtni uši, Bohuslav Skalnik, se je dne 3. t. m. nastanil v Novem Mestu.

(Odbor za osnovo „Meščanskega stavbenega društva v Ljubljani“) razpošilja svojim vpisanim članom nastopno pismo: „S tem Vam naznanjamo, da predloženih pravil „Meščanskega stavbenega društva v Ljubljani“, katero smo hoteli ustanoviti, visoka c. kr. vlada radi tega ni potrdila, ker se ni vsa predpisana glavnica delnic v znesku 150.000 gl. izkazala in se je le za kakih 90.000 gl. delnic pravomočno podpisalo. Podpisani pripravljali odbor se je sicer kolikor mogoče potrudil, pridobiti še daljnih podpisov, ali žalibog ostal je njegov trud brez uspeha ter radi tega sklenil, ne ustanoviti nameravanega društva in marveč takoj vrniti že vplačanih 25 odstotkov podpisanih delnic. Z ozirom na to vračamo Vam potom poštne hranilnice vplačani denar s pristavkom, da se je za opekarno kupljeni svet s pritiskom vred za našo lastno ceno prepustil arhitektu gospodu Rudolfu Göbel in da so nekateri člani odbora pristopili k njegovemu podjetju kot tihi družabniki.“ Obžalovati je, da se to prekristno društvo ni moglo osnovati v Ljubljani. Ta dogodek priča, kako malo smisla imajo Slovenci v Ljubljani za večja podjetja.

(Preč. gosp. Janez Habè.) vpokojeni župnik v Kranju, bisernomašnik in duhovni svetnik, je sinoči ob pol 11. uri umrl nagle smrti. Rojen je bil leta 1811. N. v m. p.!

(Iz Novega Mesta) dne 7. septembra. Dne 3ega septembra t. l. je minulo 50 let, kar je naš P. Lacko Hrovat vsprejel redovno obleko sv. Frančiška. Koliko je od tedaj delal v cerkvi, v šoli in na slovestvenem polju, mi ni treba naštevati. Slavijo ga njegova dela. Presvetli cesar sam odlikoval ga je z zlatim križcem za zasluge. P. Lacko je sicer sedaj že v pokoju, a tudi v pokoju ne miruje. Sleherni dan sedi v svoji pisarni in piše za „Cvetje“, katero mu je nekako na srce prirastlo. Pa tudi priprosto ljudstvo ga ne zapusti, ki se vedno gnete okoli njegove spovednice. Druztva mu ne želimo, ko naj ga mili Bog ohrani še mnogo mnogo let tako zdravega, čvrstega in veselega, kakor je sedaj! Bog ga živi!

(Iz Črnega Vrha pri Idriji.) Davica se je zopet prikazala. Matevžu Kavčiču iz Zadloga je pograbila v 12 dneh 5 otrok. Jedina dvanajst let stara hčerka je bolezen zmagala. V tako imenovanem „Lepem Dolu“, kjer je omožena teta Kavčičevih otrok, sta umrla tudi že dva otroka. Dokaz, da je bolezen res nalezljiva in da se zlasti sorodnikov rada prijemlje, dasiravno mnogi tega verjeti nočejo. Suša je po Črnem Vrhu prav občutljiva. Listje po drevju že rumeni, pridelki na polju prehitro zore, ker nimajo potrebne vlage. Na mnogih krajih primanjkuje že vode. O kako potrebno bi bilo, da bi imeli vsaj v vasi Črni Vrh dober vodovod. Že pred jednim letom je občinski odbor prosil, da bi poslal deželni odbor strokovnjaka, ki bi dal potreben navod za napeljavo vode in za stavbo perišča in shrambe vode za gasilne namene. Dotičnega strokovnjaka pa še sedaj ni. Napraviti bode treba vodovod brez načrta.

(Iz Štange) 7. sept. Pretekla Angeljska nedelja je bila za našo duhovnijo posebno vesela in veličastna, kajti ta dan se je praznovala pri nas sedemstoletnica rojstva svetega Antona padovanskega. Encourno slovesno zvonjenje in pokanje topičev naznanjalo je že prejšnji večer svečanost prihodnjega dneva. Takoj o mraku zasvetili so se po naših hribih

mногоštevilni kresi, ki so med slovesnim zvonjenjem goreli v pozno noč. Zares krasen je bil ta prizor. Prihodnji dan je bilo dvojno duhovno opravilo. Ob 10. so opravili velečastiti gospod dekan in Šmartna slovesno duhovno opravilo. Z g. dekanom so se pripeljali tudi P. Ladislav Hrovat, ki so blagovolili nekaj časa spovedovati. Bodi gospodoma izrečena prisrčna zahvala.

(Ogenj.) Včeraj popoldne kmalu po 2. uri je začel goreti neki kozolec v Spodnji Siški. Ljubljansko in šišensko gasilno društvo sta omejila ogenj.

(„Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“) je napravilo v zadnjem času več pomenljivih shodov v bližnji celovški okolici, da za našo stvar vneti možje i tu orjejo ledino v narodno-gospodarskem pogledu. Zborovalo je dne 11. avg. v St. Jakupu ob cesti in v Lečji vesi, dne 18. avg. pri Postražišniku na Postražišči. Shodi so bili z ozirom na obstoječe razmere dobro obiskani in jako na mestu, kar spričuje najbolj javkanje liberalnih listov, ki se togujejo nad našim delom in besno napadajo zbog tega duhovnike-rodoljube, ki na shodih niti govorili niso. — Dne 1. sept. je bil shod v Grabstanju, kjer se je svoje dni bil porodil „bauernbund“, v Seebacherjevi gostilni. Na shod je prišlo kakih 70 kmetov, tudi precéj nasprotnikov, ki so od začetka sicer ugovarjali, končno pa pritrjevali govornikom. — Dne 15. t. m. zboruje društvo na Rudi, dne 29. t. m. pa v Grebinju blizu Velikovea. — Tedaj sedem shodov v dveh mesecih (dne 4. avg. na Ojstrici). Da shodi in vstrajno delo rodoljubov obrodi bogat sad in pripomore do pravega probujenja slovenskega kmeta v narodno-političnem in gospodarskem oziru — v to pomozi Bog!

(Dopolnilna volitev) namesto odstopivšega poslanca celovškega mesta, pl. Rainerja, je razpisana na dan 5. okt. t. l. Hujše vol. borbe izvestno ne bo, ker bodo liberalci boljše gotovo prepustili brez boja mlajšim nacjonalcem, a ko zmagajo le-ti, prične se v Celovecu gotovo doba — zlatih fig!

(V Rimu umrl) je gojenec zavoda „Germanikum“, g. Miha Gritschacher iz celovške škofije. Pripjela se ga je vročica in dne 31. avgusta je zatisnil oči na letovišču „San Pastore“. Bil je zelo nadarjen in priden mladenič; v Rimu je bival 2 leti, a našel prezgodnji grob daleč od domovine v tuji zemlji. Od 150 let je bil Gritschacher prvi gojenec Germanika iz celovške škofije. N. p. v m!

(Iz Celoveca), 5. sept. Tukajšno katol. društvo rokodelskih pomočnikov obhaja dne 8. in 15. slovesno štiridesetletnico svojega obstanka. Slovesnost obsega službo božjo, slov. shod in gledališko predstavo. — Strajk pekov, ki se je začel dne 31. avg. je deloma že končan, ker je 7 mojstrov privolilo v zahteve svojih pomočnikov. — V Volšberku se je ustrelil vojak 7. pešpolka iz strahu pred kaznijo.

(V mariborsko semenišče) so bili do sedaj vsprejeti naslednji gospodje: Matija Eferl iz St. Ane pri Savensah in Fran Gartner od sv. Križa nad Mariborom v III. letnik; Adolf Knol iz Ribnice na Kranjskem v II. letnik; Ivan Drevenšek iz Leskoveca, Rudolf Krener iz Laškega, Flor. Kukovec iz Vel. Nedelje, Ivan Langerholz iz Šmartna pri Erlachsteinu, Karol Malajner iz Hočja, Fran Osvatič od sv. Lovrenca pri II. Bistrici, Fran Planine iz Podsrede, Alfonz Požar iz Maribora, Avg. Stegenšek od sv. Nikolaja pri Ormožu, Ivan Ogrinec iz Negove, Ivan Zibert iz Preske pri Ljubljani in Marko Zičkar iz Lichtenwalda v I. letnik.

(Premeščen je) poštni asistent g. Josip vitez pl. Anders iz Libnice v Maribor.

(Trtna uš) se je prikazala v občinah Jelovec, Makule in St. Ana v mariborskem okraju.

(V Trstu) je vsled dolge suše jako občutljivo pomanjkanje vode. Mnogi vodnjaki so suhi.

(Ameriške novice.) V Jolietu so položili temeljni kamen za novo šolo, katero bodo odprli dne 1. oktobra. Poučevali bodeta dve šolski sestri. To je, kakor poroča „Amer. Slovenec“, prva in doslej jedina slovenska šola v Združenih državah. — Pre-

rijski farmerji se letos hvalijo, da imajo izredno dobro letino, toda pšenica nima cene. — V mnogih krajih so delavcem zboljšali plače. — V Lockportu je 10. avgusta pogorelo 32 hiš; škode je nad 200.000 dolarjev. Mej pogorelci je tudi naš rojak Zmatovič. — V Vinoni so se nedavno otroci igrali z „zmaji“. Jeden je imel posebno velicega ter si vrvico privezal okolu pasu. Močan veter potegne, dvigne dečka do 15 čevljev visoko ter ga odnese nad reko Mississippi, kjer ga vleče nad vodno gladino. Neki ribič odreže vrvico in reši dečka. Ta pa je prav ameriška!

(Policijska kronika.) Mestna policija imela je včeraj — vroč dan in nič manj — soparno noč! Aretovala je od včeraj (8.) v jutro do danes (ponedeljka) v jutro 33 oseb, in sicer: 28 zaradi razgrajenja in kalenja nočnega miru, 4 zaradi potepanja in 1 zaradi tatvine. — Otilio Krajšek, dninar iz Trsta je bil prijet, ker je v družbi zdaj pobeglega Janeza Seina ukrad delavcu Alojziju Basilico znesek 1 gl. ter je na sumu, da je tudi več drugih tatvin izvršil, v katerih pa sedaj policija še poizveduje. Ponočni razgrajalci bili so obsojeni v zapor 14 dni.

Telegrami.

Dunaj, 8. septembra. Pri včerajšnjem, zvečer ob 10. uri 15 minut v Prago odhajajočem vlaku so skočili s tira štirje vozovi ter tako poškodili železnično progo. Brzovlak je imel štiri in pol ure zamude; ponesrečen ni nobeden.

Gmunden, 8. septembra. Včeraj zvečer sta dospeli sem nadvojvodinji Marija Terezija in Marija Anunciata.

Most, 8. septembra. Nasproti poročilom raznih listov se zagotavlja, da se razven nezatne razpoke, ki je pa že zasuta, ni objavil več nobeden usad.

Budimpešta, 8. septembra. Truplo pokojnega nadvojvode Ladislava so prepeljali včeraj ponoči ob 11. uri iz Elizabetine bolnice v palačo nadvojvoda Josipa.

Petrograd, 8. septembra. „Nov. Vremja“ se iz Vladivostoka brzojavno poroča, da razsaja na Kitajskem kolera. V Pekingu umrje na dan po 2000, v Shanghaiju pa po 500 oseb.

Pariz, 8. septembra. „Figaro“ pojasnjuje, da se ovire na Madagaskarju s tem utemeljujejo, ker je zaukazala vlada generalu Duchesné, da se tako priskrbi z živčjem, da mu bo mogoče prezimiti v Tananarivi. General Duchesné je pa vladi naznanil, da je preskrbljeno 3000 mož skozi 5 mesecev z vsemi potrebami.

Turin, 8. septembra. Pretečeno noč je smodnik raznesel tovarno v Vingliju. Jeden finančni stražnik je mrtev.

Madrid, 8. septembra. Povodom smrti nadvojvode Ladislava se je odredilo štirinajstdnevno žalovanje.

Langres, 8. septembra. Predsednik Faure in vojni minister Zurlinden sta došla sem danes po noči.

Washington, 8. septembra. Amerikanski poslanik v Pekingu je naročil ameriškim konzulom, da vodijo popolno samostojno preiskavo gledé napadov v Ku-čengu. Komisiji je pridelen jeden ameriški misijonar.

Tujci.

6. septembra.

Pri **Stonu**: Sarunshegg, Mlakar, Sitzer, Krum, Hostnig, König, Geiger, Guilliani, Ripper, Kladuvo, Freiburger z Dunaja. — Pucich iz Trsta. — Rohrmann, Wagner iz Gradca. — Teweles iz Prage. — Aussurh iz Kamenice. — Tuškan iz Dubrovnika. — Devetak iz Kobarida. — Mangold iz Budimpešte. — Dollnar iz Celja. — Scholz iz Klosterneburg-a. — Hanseli z Notranjskega. — Pollak iz Vel. Kaniže.

Pri **Maliču**: Hirsch, Richter z Dunaja. — Scholz iz Vratislava. — Fürst iz Prage. — Rahne iz Ilir. Bistrice. — Wagner iz Trsta.

Menjalnica bančnega zavoda

Najbolje priporočena
za preskrbljenje vseh
v kurznem listu
saznamovanih
menic in vrednostij

Schelhammer & Schattera

Wien,

I. Bezirk,

Stefansplatz
Nr. 11, Parterre.

Pri *Lloydu*: Skrem iz Planine. — Gšöll iz Zadra. — Haas iz Brna. — Rudež iz St. Jerneja. — Koropec s Studenca. — Lebanj iz Begunj. — Bogatec iz Podgrada.

Pri *bavarskem dvoru*: Hochstrasser z Dunaja. — Mulinelli, Gorup iz Trsta. — Stump iz Reutlingen-a. — Herrmann iz Gönningen-a.

Pri *Južnem kolodvoru*: Tibrič iz Železnikov. — Godeas iz Trbiča. — Modrijan iz Pulja. — Mion iz Benetk.

Pri *avstrijskem caru*: Rovšek iz Moravč. — Ribič iz Logatec. — Bregant iz Novega Mesta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm
7	9. zvečer	740.1	19.2	sr. svzh.	jasno	
8	7. zjutraj 2. popol.	740.4 738.8	11.9 27.6	sr. svzh. sr. jvzh.	soparno jasno	0.0
8	9. zvečer	738.7	18.8	sl. svzh.	jasno	
9	7. zjutraj 2. popol.	738.1 736.1	13.4 27.8	sr. vzh. sl. jvzh.	soparno del. oblač.	0.0

Srednja temperatura 7. in 8. avgusta 19.5° in 19.4°, ozir. za 3.5° pod in 3.5° pod normalom.

Dva ali trije dijaki

sprejmejo se pri uradniški obitelji v stanovanje in hrano. Pozve se pri gospej **Ivanki Petrič**, Hrenove ulice št. 10, I. nadstropje. 528 2-2

Dijaki

se sprejmejo

v stanovanje in hrano ter skrbno postrežbo na **Mestnem trgu št. 9, I. nadstropje**, na dvorišču. 525 5-3

Pepelik (potošelj)

kupujeta po najvišji dnevni ceni
Luckmann & Bamberg,
518 **klejna tovarna v Ljubljani.** 20-4

Najboljše kakovosti, blagodejen, oživljajoč, krepljen, in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Želodčni ali Marijacejski likêr

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 ducate steklenic 4 gld. 80 kr.

Dobiva se v 441 9

lekarni **Ubalda pl. Trnkóczy-ja**
v Ljubljani, zraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

Dijake

sprejme na hrano in stanovanje ter v skrbno varstvo

Ana Komotar,
Sv. Petra cesta št. 5.

526 3-2

Koverta s firmo vizitnice in trgovske račune priporoča

Katol. tiskarna
v Ljubljani.

521 3-3

Razglasilo.

Na c. kr. veliki gimnaziji v Ljubljani se prične šolsko leto 1895/96 dne 18. septembra s slovesno službo božjo v stolni cerkvi.

Učenci, ki želé na novo vstopiti v prvi razred, naj se, spremljani od svojih starišev ali njih odgovornih zastopnikov, oglašé dne 15. septembra med 9. in 12. uro v ravnateljstvu pisarni ter s seboj prinesó rojstveni list in obiskovalno spričevalo one ljudske šole, katero so v zadnjem času pohajali. — **Vzprejemne skušnje** za prvi razred se prične dne 18. septembra ob 8. uri.

V druge razrede na novo vstopajoči učenci se bodo vzprejemali dne 16. septembra od 9. do 12. ure. Ti naj s seboj prinesó rojstveni list, šolsko spričevalo zadnjega polletja (s potrdilom pravilno naznanjenega odhoda) in ako so bili oproščeni šolnine ali uživali ustanove, tudi dotične dekrete.

Učenci, ki so doslej obiskovali ta zavod, naj se oglašé dne 17. septembra od 8. do 12. ure s šolskim spričevalom zadnjega polletja.

Vsak učenec plača 1 gld. 20 kr. prispevka za učila in igralne pripomočke, vsak na novo vzprejeti pa poleg tega še 2 gld. 10 kr. vzprejemnine.

Po naredbi veleslavnega c. kr. deželnega šolskega sveta od dne 28. avgusta l. 1894, št. 2354, smejo se učenci, ki po svojem rojstvu ali po rodinskih razmerah pripadajo ozemlju c. kr. okrajnih glavarstev v Črnomlju, Kranju, Novem Mestu in Radovljici, in ozemlju c. kr. okrajnih sodišč v Kamniku, Kostanjevici, Mokronogu in Zatičini na tukajšnji gimnaziji vzprejemati le izjemoma v posameznih, posebnega ozira vrednih slučajih in to le po dovoljenju c. kr. deželnega šolskega sveta.

P. n. stariši onih učencev, ki hoté tukaj na novo vstopiti ter potrebujejo takega dovoljenja, opozarjajo se torej, da si je pravočasno po posebni prošnji priskrbé pri veleslavnem c. kr. deželnem šolskem svetu.

Ravnateljstvo c. kr. velike gimnazije v Ljubljani,
dne 2. septembra 1895.

Cesarsko-jubilejne cerkvostavbene srečke po 1 gld.

20 11 Glavni dobitek

Žrebanje že v četrtek.

30.000 goldinarjev vrednosti.

Srečke priporoča **J. C. Mayer** v Ljubljani.

Št. 409/m. š. sv.

534 1-1

Začetek šole na mestnih ljudskih šolah.

Na mestnih ljudskih šolah v Ljubljani, in sicer: na I. in II. mestni deški petrazrednici, na mestni nemški ljudski šoli, na osemrazredni mestni deški ljudski šoli, na vnanjih deških šolah v uršulinskem samostanu in na mestni nemški deški ljudski šoli se začne šolsko leto 1895/96 v sredo dne 18. septembra s klicanjem sv. Duha.

Za vpisovanje bivših in vsprejemanje novih učencev in učenk sta določena 16. in 17. dan septembra.

Vpisovalno in vsprejemalo se bode: za I. mestno deško petrazrednico v šolskem poslopju v Poljskih ulicah; za II. mestno deško petrazrednico v šolskem poslopju na Cozovi cesti; za mestno nemško deško, mestno deško osemrazredno in mestno nemško deško ljudsko šolo v novih šolskih poslopjih na Vrtači nasproti jahalnici; za vnanji deški šoli pri uršulinkah v uršulinskem samostanu.

Otroci, kateri ne stanujejo v Ljubljani, smejo se sprejemati v mestne šole le z dovoljenjem c. kr. mestnega šolskega sveta.

Pričetek na barjanski šoli, ki postane letos dvorazrednica, oglasi se pozneje.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,

3. dan septembra 1895.

Predsednik: **GRASELLI** s. r.

Uradno opravičeni in zapriseženi

stavbinski inženêr in stavbeni mojster

Jaromir Hanuš

priporoča se za izvrševanje vseh

v stavbinsko stroko spadajočih del,

prevzema poprave hiš po zelo nizkih cenah, naprave vodovodov, načrtov in proračunov, mirjenje cest in posestev itd.

Ustna ali pismena naročila prejemajo se v novi hiši na Poljanskem predmestju nasproti domobranske vojašnice.

518 10-8

Dunajska borza.

Dne 9. septembra.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 95 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 " 55 "
Avstrijska zlata renta 4%	123 " 50 "
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	101 " 55 "
Ogerska zlata renta 4%	122 " 40 "
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 " 80 "
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1065 " — "
Kreditne delnice, 160 gld.	406 " 89 "
London vista	120 " 70 "
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 " 07 1/2 "
20 mark	11 " 81 "
20 frankov (napoleonodor)	9 " 58 1/2 "
Italijanski bankovci	45 " 65 "
C. kr. cekini	5 " 70 "

Dne 7. septembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld. 75 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 " 25 "
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 " 50 "
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 " 50 "
Tisinske srečke 4%, 100 gld.	148 " — "
Dunavske vpravne srečke 5%	131 " 25 "
Dunavsko vpravno posojilo l. 1878	107 " 70 "
Posojilo goriskega mesta	112 " — "
4% kranjsko deželno posojilo	99 " 25 "
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 " 90 "
Priporočene obveznice državne železnice	224 " — "
" " južne železnice 3%	172 " 20 "
" " južne železnice 5%	131 " 75 "
" " dolenskih železnic 4%	99 " 50 "

Kreditne srečke, 100 gld.	203 gld. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 " — "
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 25 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 50 "
Salmove srečke, 40 gld.	70 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	71 " 50 "
Waldsteinove srečke, 20 gld.	53 " — "
Ljubljanske srečke	22 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	177 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3600 " — "
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	550 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	112 " 50 "
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	77 " — "
Montanska družba avstr. plan.	100 " 30 "
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	168 " — "
Papirnih rubljev 100	129 " 50 "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Kavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanjšega dobitka.

Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnih.